

DE ZEUMER

Heemkunde vereniging

1993-1

**MAAS
EN
SWALMDAL**

Beesel/Reuver/Belfeld/Swalmen
Postbus 4643
5953 ZG Reuver

Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal heeft de gemeenten Belfeld, Beesel en Swalmen als werkgebied. De vereniging stelt zich tot doel de kennis van en de belangstelling voor het eigen heem te bevorderen en te streven naar het behoud, herstel en bescherming van die waardevolle cultuurelementen die eigen zijn aan het heem.

De vereniging tracht dit doel te bereiken door o.a. onderzoek van bodem en archieven, het verzamelen en exposeren van streekeigen voorwerpen van geschiedkundige waarde, het houden van lezingen, cursussen, excursies, en het publiceren van bevindingen van de leden.

Redactie: Els van Geenen-Erdkamp
Jan Geerlings
Loe Giesen
Wim Hoezen
Coby Klinkhamer- van den Assem

Redactie-adres: Mgr. Theelenstraat 18
5954 AZ Beesel

Bezorgers: Beesel:
Jan Geerlings

Swalmen:
Arie de Wit

Reuver:
Lambert Niemans

Belfeld:
Twan Ernst

De Zeumer is het kwartaalblad van heemkundevereniging Maas- en Swalmdal. Leden ontvangen dit blad alsmede het jaarboek voor f 30,- per jaar gratis.

De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de ingezonden stukken. Overdrukken met vermelding van de bron zijn uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming.

INHOUD

VAN DE REDAKTIE	2
JAARPROGRAMMA	3
HET DRAKENFEEST TE BEESEL	5
OPEN HUIS	13
EEN RODE AZALEA	14
BELFELD 100 JAAR GELEDEN	18
HUWELIJKSDISPENSATIES	22
WERKGROEP ARCHEOLOGIE	24
WEGKRUISEN EN KAPELLEN	27
ROMEINSE SCULPTUUR IN ZUID-LIMBURG	30
HET REUVERSE STATION BEHOUDEN	32
HOOG WATER IN ASSELT EN SWALMEN IN 1740	34
DE BURGEMEESTER VAN BEESEL BERICHT... ..	38

VAN DE REDAKTIE

En hier is hij dan. De eerste Zeumer van 1993. Opnieuw een keur aan inzendingen die weer een aardig beeld geven waar we ook al weer allemaal mee bezig zijn. Want laten we wel wezen: ook al lijkt het er voor sommige leden soms op dat we slechts enkele malen per jaar actief zijn, niets is minder waar. Achter de schermen – waar overigens ruim voldoende plaats is, ook voor U! – wordt voortdurend gewerkt binnen en buiten werkgroepen.

Binnenkort o.a. Open Huis, waarbij u natuurlijk weer van harte welkom bent. Maar wat let u om ook buiten zo'n dag eens op de maandagavond naar de verenigingsruimte te komen, om onder het genot van een gratis kop koffie voeling te houden met uw vereniging.

Veel aandacht ditmaal voor genealogie, maar ook voor volkskunde, archeologie en historie; dus voor bijna iedereen zit er weer iets aardigs bij. Mocht u een onderwerp missen: bedenk altijd dat, wanneer u iets mist, niets of niemand u in de weg staat om uw bijdrage in te sturen.

JAARPROGRAMMA HEEMKUNDEVERENIGING MAAS- EN SWALMDAL, eerste halfjaar 1993

- 29 april Lezing door Loe Giesen en Wiel Luys over: "Ken uw eigen streek". Swalmen historisch en archeologisch bekeken.
- 16 mei Opén Huis. Kennismaking met diverse facetten van onze vereniging.
- 22 mei Excursie naar zustervereniging "Echter Landj", Inl. T. Ernst.
- 27 juni Busexcursie naar de Belgische Ardennen: Namen en omgeving.

De datum voor de presentatie van het jaarboek is nog niet bekend; mogelijk valt deze net als vorig jaar pas in augustus. Meer hierover t.z.t. in de regionale bladen.

Oude archiefstukken terug in Belfeld

Onlangs heeft de gemeente Beesel bezoek gehad van de provinciale archiefinspecteur. Bij zijn controle van het archief stootte hij op een drietal oude archiefstukken, die aan Belfeld toebehoren. De documenten dateren uit 1712, 1879 en 1882. Het oudste stuk maakt melding van de inkwartiering van soldaten in de kerspel (= gemeente) Belfeld. In die tijd al was Belfeld zelfstandig. Het oude geschrift is zo bijzonder, omdat er uit de tijd voor 1800 slechts 29 bewaard zijn gebleven in het gemeente-archief. Het document uit 1712 is het op twee na oudste Belfeldse archiefstuk. Het oudste is van 1670. Uit 1879 stamt een uitgebreide briefwisseling tussen de Commissaris des Konings van het Hertogdom Limburg, De Kuiper en de burgemeester van Belfeld, Janssen. Laatstgenoemde was tevens burgervader in de gemeente Beesel. In de correspondentie bepleit Janssen de samenvoeging van Belfeld met Beesel. Om onduidelijke redenen is het plan nooit uitgevoerd, hoewel al een wetsontwerp tot samenvoeging klaar lag. Bij het jongste stuk uit 1882 gaat het om een brief van De Kuiper aan Janssen waarin hem eervol ontslag wordt verleend als burgemeester van Belfeld.

In zijn reguliere vergadering van 28 september jl. heeft het Belfeldse college van burgemeester en wethouders de stukken officieel overgenomen. Dat de brieven van het Groothertogdom Limburg en van burgemeester Janssen in Beesel terecht zijn gekomen is niet verwonderlijk, aangezien Janssen ook eerste burger was in Beesel. Waarom

het oudste archiefstuk in de buurgemeente is beland is minder duidelijk. Een verklaring kan zijn, dat beide gemeenten voor 1800 een gezamenlijke schepenenbank hadden.

Op 10 november werd de nieuwe archief-inventaris van de gemeente Beesel 1644-1933 door W. van Mulken aan de burgemeester Ritzer aangeboden. Naar aanleiding hiervan verscheen in de pers het nevenstaande bericht... Voor achtergrondinformatie verwijzen we naar jaarboek 1989 blz. 124 e.v. Hernieuwde poging Belfeld bij Beesel in te delen door B. Ebisch.

Uit: Heemk. cursus Limburgse Federatie van Vereenigingen
voor Vreemdelingenverkeer, najaar 1945.

HET DRAKENFEEST TE BEESEL

Als de oogst binnen is, worden overal op ons boerenland de oogst- of najaarskermissen gehouden. De taferelen van de najaarskermissen, die aangevuld zouden kunnen worden met vele andere uit landbouwstreken, bevestigen, dat er een zeer innige samenhang bestaat tusschen kermis en oogstdankfeest. Tot de vertooningen nu, die aan deze kermissen in de middeleeuwen grooten luister bijzetten, behoorde vanouds het mythologisch en folkloristisch zoo merkwaardige steekspel van Sint Joris met den Draak.

Eens om de zeven jaar (1946) kan men getuige zijn van "Den Kamp van Sint Joris tegen den Draak", of "De redding van de Conincksdochter".

Veertien dagen te voren – Op Zondagmiddag van "Maria Kruidwijn" (Maria-Kruiden-wijding – Maria Hemelvaart), dus op den dag, waarop men in de Maria Hemelvaartprocessie den kroedwisch als een gewijde Oogstmei ronddraagt, wordt door het bestuur van de Sint Jorisschutterij de draak uit zijn zevenjarige bewaarplaats te voorschijn gehaald. Het skelet wordt dan door de prinses en haar hofdames met lange lappen stof bekleed en dan wordt het nog maagdelijk-blanke drakenlichaam beschilderd met angstwekkende zwart-witte schubben. Als dan de zeer venijnig groen geschilderde drakenkop opgezet is, steekt de drakendrager zich in zijn geklauwde fel-beschilderde drakenbroek, om daarna met behulp van vele helpende handen in het drakenlichaam te kruipen, dat nu het ontvangen leven demonstreerend in een sulfer- en vlammenspuwende adem, onheildreigend zijn scherpgepunte vlerken uitspreidt om met "opengespanne kaeke" op buit belust te loopen naar een boschje aan de Maas.

"Dat Liedeke van den Giftighen Draecke" heeft niet minder dan 27 coupletten noodig om in ballade-vorm het schrikkelijke gebeuren en den blijden triomf te bezingen van het zonderlinge drakenfeest.

Behalve het uit teenen mandenwerk samengestelde drakengeraamte wordt in Beesel ook met groote zorg de Drakensteen bewaard. Dit is een geweldige kei, die 7 jaar lang door ingraving aan het oog is onttrokken. Deze steen is feitelijk een palladium van Beesel, dat men tegen roof en diefstal heeft te beveiligen, vooral tegen de aanslagen, welke "Swalmer Gekken", vereenigd in de "Kluppelbende", daarop meermalen beraamd hebben.

Deze uniek Nederlandsche drakensteen is op een lijn te stellen met de "manasteen" welke Dr. Adrianai in de dorpen van Minhassa heeft aangetroffen, waar zij "het heil en de kracht van het dorp" heetten. Het is een 700 kg. zware steen, die traditioneel eens om de 7 jaar bevochtigd wordt door het drakenbloed, dat na de lanssteek van Sint Joris uit het zieltogende drakenlichaam wegvloeit. Altijd is het dan ook een spannend oogenblik, wanneer men met vereende krachten den Beeselschen drakensteen plaatst op het lommerrijke driehoekige marktpleintje voor den verheven troon, waarop de koning, de geredde koningsdochter, haar statiejofferen en later sint Joris plaats nemen.

Men heeft aan dit spel een hogere wijding willen geven en in de christelijke symboliek den draak vereenzelvigd met het heidendom en Sint Joris als geloofsheld laten optreden. Ook in het Beeselsche Liedeke vinden wij den triomf van het Christendom terug in het Drakenlied, dat met de volgende strophe besloten wordt:

*"Alsoo was dees' Joffrouw bleven
Onbeschadight en in 't leven
Daarom wirdt sy Catholyck
En het ganse Coninckryk".*

Men moet zich nu even verplaatsen naar het koninklijk paleis, waar de prinses met haar hofjuffers dobbelt, wie aan de beurt zal komen om te dienen tot een "draecken-spies". Het lot wijst "des Conincks eenigh Kindt" aan en in een hartroerend afscheid zien wij koning en prinses aan den Maasoever staan, terwijl de weenende hofjuffers zich reeds bescheiden hebben teruggetrokken.

Weeklagend en huiverend van angst gaat de prinses nu haar dood tegemoet. In dit benarde moment nadert in volle draf een ruiter, een kloeke held (Sint Joris), die in een merkwaardig gevecht, waarin christelijk-legendarische invloeden te bespeuren zijn, "den draeck maakt als een Lam soo taem". Langs de rivier loopt een oude visscher met een hengel te visschen. Zoodra nu de draak als een lam zo tam gemaakt is, gaat Sint Joris naar de visscher toe. Deze bindt een rood snoer om den drakenhals en treedt als drakenleider in de stoet op. De ordonnans van St. Joris heeft nu twaalf lansdragers gerequireerd en tusschen deze in wandelt de draak weg, geleid door den visscher aan een rood lint. Met groote vreugde wordt de geredde koningsdochter in een blij weerzien door den vader en hofjuffers ontvangen. De koning betuigt Sint Joris zijn erkentelijkheid in een door heftige gebaren plastisch versterkte redevoering. Tenslotte geleidt de koning zijn dochter naar de met vier paarden bespannen koningskaros en dan zet de tocht zich in beweging. Een bijzonder treffende en muziekhistorisch uiterst interessante triomfmarsch begeleidt het optrekken van den stoet naar het marktplein. Daar aangekomen, stijgt de met zilveren platen omhangen, zwaar gebaarde koning der aloude Sint-Joris schutterij uit een statiekoets en weldra gaan ook de hofdames in hun lange sleepgewaden met kleine trippelpasjes naar de haar aangewezen plaatsen.

Tusschen een dubbele haag van lansdragers bestijgen nu koning en koningsdochter hun met bloemen en rijke tapijten versierde troon en terwijl de harmonie in de muziekkiosk steeds voortgaat den drakenmarsch te spelen, rijden St. Joris en zijn ruiterschare drie keer in vollen draf het dorp rond, ook voorbij

het kasteel. Deze driemaalige rondrit, waarop Sint Joris in het voorbijgaan op den drakensteen zijn dood afwachende draak achtereenvolgens met een steek van zijn degen en met een pistoolschot (wel wat anachronistisch) bedreigt, om hem tenslotte met zijn lans den doodsteek te geven, draagt als voorbeeld van een magischen cirkelrit eveneens vage herinneringen in zich aan heidensche cultus-gebruiken. Nadat de lans in het drakenlichaam gepriemd is, zoodat het bloed gutschend over den drakensteen stroomt, voeren 's Konings lijfknechten het cadaver weg. Nu rijst de koning gehuld in zijn hermelijnen vorstenmantel, vol majesteit op om St. Joris in verheven taal dank te zeggen, dat hij zijn koninkrijk had gered. Als belooning voor zijn heldendaad werden indertijd alle bewoners van het koninkrijk katholiek. Hieronder volgt het liedje over de legende, waaruit het "draaksteken" is afgeleid:

**DAT LIEDEKE VAN DEN GIFTIGHEN DRAECKE,
soo als dat selbe wordt gezongen tot Bieslo aan die Maese.**

*'t Is gebeurt voor onse tyden,
Dat Sint Joris eens quam ryden.
Tot een Stadt in 't Heydens Landt,
Daer men gheene Christen vandt.*

*By de Stadt, en vast daer tegen,
Was de volle Zee gelegen.
In de welcke (als men leest)
Was een Draeck of giftigh Beest.*

*Desen onversaeden Draecke,
Quam met op-gespannen Kaecke,
Stelden al die Stadt in pyn,
Daer by spouden dyn fenyn.*

*Niemand moeght den Draeck verjaghen
Want hy quam daer alle daeghen,
Aen den oever van de Zee,
Daer hy kreegh een Schaep of twee.*

*Want men moest hem alle daeghen,
Twee de beste Schaepen draghen,
Die men daerrondts-omme vandt
In de Stadt of op het land.*

*En wanneer sy dat niet deeden,
Liet hy gheenen Mensch met vreedden,
Maer hy souden zulcken stanck,
Dat daer veel van wirde kranck.*

*Al de schaepen die sy vonden
Had den draeck by naer verslonden.
Houden dogh daerom niet op,
't Kosten mennigh Menschenkop.*

*Want men moest hem dagelycks schicken,
Eenen Mensch op op-te-slicken,
En dat duynde al soo langh,
Dat eenieder een was bangh.*

*Groot en klein, dat quam daer klaeghen,
By den Coninck alle dagen,
Niemand van hun altegaer,
Wol sigh stellen in gevaer.*

*Wel, men sal der om gaen lotten,
Spraeck den Coninck zonder spotten,
Dat is mynen besten Raedt,
Om te keeren meerder quaedt.*

*En daer 't lott dan op sal vallen,
Wye 't oock wesen moght van allen,
Sal sich zonder tegenspraeck,
Laeten eeten van den Draeck.*

*Eynd'lyk quam het lot te vallen,
Buyte meningh van hun allen,
Op des Conincks eenigh kindt,
Op syn dochter seer bemindt.*

*Sulcks ded'den Coninck rouwen,
Om syn Kindt dan te behouwen,
Presenteert jaen al gelyck,
D'helft van syn Coninck ryck.*

*Neen, spraeck jeder ghy moet weeten,
Dat van ons het meest syn geeten,
Daerom moet oock u Godin,
Van den Draeck gegeeten syn.*

*Kan ick nu dan niet gewinnen ?
Ach, wat zal ick dan beginnen,
Moet dan soo myn eenigh Kindt,
Worden van den Draeck verslindt.*

*Och! Ick hoopten in myn leven,
U aan een Vorst te geven,
Maer moet U tot myn verlies,
Geven tot een Draecken spies.*

*Eynd'lyck moest de Dochter scheyden,
Daer den Vader zeer om schreyden,
Dat hij soo syn eenigh Pandt,
Geven moest voor 't Vaderlandt.*

*Als sy nu te Zee warts reysen,
En haer on'gluck overpeysen,
Als sy allen oogenblick,
Heeft verwacht den Draecken slick:*

*Quam Sint Joris soet van zeeden,
Met syn Peert daer aengereeden.
Spraeck die schoone Joffrouw aan,
Vraeghde: wat sy daer deed'staan ?*

*Jonck-man, sprack sy: wilt in tyden,
Doch van deze plaetse vlyden,
Want terstondt zal my een Draeck
Grypen tusschen syne Kaeck.*

*Joffrouw, west dogh sonder vreese,
Spraeck Sint Joris hoogh gepreese,
Segth my eens de rechte saeck,
Wat is dit voor eenen Draeck.*

*Edele Jonckman ghy moet weten,
Dat den Draeck my op sal eten,
Daerom gaet dogh hier van dan,
Want my niemandt helpen kan.*

*Joffrouw wilt U niet verschricken,
Dat den Draeck U sal verslicken,
sprack Sint Joriis onbevreesst,
Ick en schroom niet voor dat Beest.*

*Laat het vyer en vlam uyt-spouwen,
Wilt maer vast op my betrouwen,
Ick sal 't gaan in Jezus naem
Maeken als een Lam soo taem.*

*Als sy nu soo discurreerden,
Ende sigh ter Zee warts keerden,
Quam dat booze Helsch gespuyd,
Uit de Zee met groot gedruys.*

*Maer Sint Joris door Godts seghen,
Gaet den Draeck kloeck-moedig tegen,
Die denselven haestig staeck,
Met syn Lancie door den Kaek.*

*Alsoo was dees' Joffrouw bleven,
Onbeschadight en in 't leven,
Daerom wirdt sy Catholyck,
En het gansche Koninckryck.*

OPEN HUIS

Hoewel we door de herhuisvesting van het Rode Kruis qua ruimte hebben moeten inleveren, willen we zowel leden als niet-leden kennis laten maken met onze mogelijkheden. Diverse werkgroepen zullen iets van hun activiteiten laten zien: voorwerpen van de keramische industrie, archeologische vondsten, onderwijsmaterialen, foto's van kruisen, kapellen en oude gebouwen. Wat zijn onze mogelijkheden bij genealogie ? Tevens kunt u kennismaken met ons documentatiecentrum en foto-archief.

Tot ziens op 16 mei.

EEN RODE AZALEA

C. Klinkhamer-van den Assem

De hoeveelheid verzamelde familiegegevens gaat op een bepaald moment een indrukwekkende omvang aannemen. Dit is het moment, dat de behoefte, om deze vreugde met een afstammeling van dezelfde familie te delen, een rol gaat spelen.

Het is natuurlijk niet moeilijk, om dit met de naaste familie te doen, voor zover er interesse voor is.

Maar wat te doen met de gegevens van al die nog onbekende verwanten, behalve er een boek van te maken.

Omdat het schrijven van een boek toch wel wat animo vergt, is enige aanmoediging van enthousiaste mensen een goede stimulans.

Hoe bereikt men juist die mensen ?

Als het onderzoek tot en met de laatste generatie is uitgevoerd, is het natuurlijk mogelijk, dat men de adressen van enkele nazaten kan vinden.

Telefoonboeken uitpluizen hoort er bij mij dan ook altijd bij.

Het is handig, dat ik ook beschik over een boek betreffende een Heldense familie van dezelfde naam, die zich in dezelfde woonplaatsen in de randstad gevestigd hebben, zodat ik die buiten mijn adressenlijst kan houden.

Omdat de drempel hoog is en ik uit ervaring weet, dat het resultaat soms niet in verhouding staat met de moeite, die men zich getroost, enige tips !

Voor men deze adressen gaat aanschrijven, is het verstandig een beknopt overzicht van de familie te maken.

Met behulp van een lineaal kan men heel ver komen.

Het mooiste leent zich hiervoor het grafisch overzicht van het Gensdata computerprogramma.

Hierop merkt men de aangeschreven persoon aan en zichzelf, zodat de geadresseerde met één oogopslag kan zien, hoe de verhoudingen liggen.

Dit wekt meestal al voldoende interesse op om het bijgevoegde, kort samengevatte familieverhaal te lezen.

De brief kan besloten worden met een verzoek om inlichtingen, of een voorstel om samen de gegevens van dit gezin te corrigeren, waar nodig.

Bij voorbaat een verontschuldiging voor ingeslopen fouten is ook wel op zijn plaats.

Gegevens uit bevolkingsregisters zijn vaak niet helemaal juist. De beroepen, vaak een gevoelig punt, zijn in deze registers ook niet altijd up to date bijgehouden.

Een verandering van functie wordt ook niet altijd aan de gemeente gemeld.

Er is ook een andere manier, om met een verre verwant in contact te komen.

Hierbij kan men er zeker van zijn, dat men echt genealogisch aan het zelfde doel kan werken en daarbij dan ook de vreugde en smarten deelt.

Dat kan door middel van een lidmaatschap bij de Nederlandse Genealogische Vereniging, en/of bij de Gebruikersgroep Genealogie van de HCC (indien men in het bezit is van een computer) en/of een aanmelding als 'vriend' van het Centraal Bureau voor Genealogie in Den Haag.

Bij alle drie kan men opgeven naar welke families men onderzoek doet en men kan bij alle drie nagaan, wie zich met hetzelfde onderzoek bezig houdt.

Behalve bij de NGV en de HCC gg Genealogie heb ik, tijdens een van mijn bezoeken aan het CBG in Den Haag, de moeite genomen, om de namen van alle families, waarvan ik

meer dan drie generaties had, aan te melden voor het kaartsysteem in studiezaal I.

Resultaat bleef niet uit, er ontstond correspondentie, er kwamen leuke reacties.

De klap op de vuurpijl kwam kort geleden.

De familie Verstappen, het hoedemakersgeslacht uit Venray,¹ waarover ik al eerder schreef, is in feite te splitsen in de "Limburgers" en de "Randstedelingen".

De laatste stammen allemaal af van de broer Peter van mijn overgrootmoeder.

Vanwege de omvangrijkheid van de gegevens, die ik alleen al van de Limburgers tot en met hun emigratie naar de Randstad heb, overwoog ik al langere tijd, om twee delen te maken. Te beginnen met de eerste generaties, die ook in mijn kwartierstaat voorkomen.

Mijn enige bezwaar was, dat er misschien recente gegevens verloren zouden gaan over de laatste vijf generaties, die nu nog door overlevering verkregen zouden kunnen worden. Ik kwam er niet uit en bewaarde de beslissing tot een latere datum, hetgeen niet bepaald een bevredigend gevoel gaf.

Tot een paar weken geleden de telefoon rinkelde en een opgewekte stem zich voorstelde als Theo Verstappen, achterkleinzoon van de bewuste broer Peter.

Wij hebben dus beiden de laatste hoedemaker Verstappen in Venray als betovergrootvader.

Hij had mijn naam bij het CBG gevonden.

Inmiddels heeft de post over en weer al gegevens bezorgd.

¹ Rektificatie: Zeumer 1992-4, blz. 29: Matthijs Matthewissen 'hoimacker' m.z. hoemacker

Er is reeds overleg gaande over de manier, waarop wij verder zullen gaan, onze persoonlijke kennismaking, bezoek aan Venray, etcetera.

Beiderzijds is het enthousiasme groot en daar moet wel wat mee te bereiken zijn, dacht ik.

Al ruim een week staat er in onze kamer een prachtige bloeiende rode azalea, waaraan een kaartje:

*"Bedankt voor alle informatie,
Familie Verstappen,Zoetermeer"*

BELFELD 100 JAAR GELEDEN

JANUARI 1893.

Op 1 januari telt Belfeld 621 inwoners (343 mannen en 278 vrouwen).

In het H. Misoffer der priesters
en de gebeden der gelovigen wordt
aanbevolen de ziel van zaliger

De Zeer Eerwaarde Heer

**JOSEPH GODFRIED LEONARDUS
HUBERTUS JANSSEN**

*geb. te Belfeld 6 november 1873,
Priester gewijd 31 maart 1900.*

Kapelaan te Meerls 1900—1902,

Kapelaan te Roygel 1902—1905,

Kapelaan te Meyel 1905—1908.

Kapelaan te Vlodrop 1908—1921,

Pastoor te Ittervoort 1921—1930.

Past. te Nieuwenhagerheide '30-'47.

*Zacht en kalm is hij overleden in
't R. K. 'Ziekenhuis te Tegelen, 11)-
dig gesterkt door de H. H. Sacra-
menten der Stervenden op 6 okt. '38.*

De lotelingen der Nationale Militie, Peter Hubert Schrijber (geb. Roermond 13-11-1873) en Joseph Godfried Leonard Hubert

Janssen (geb. Belfeld 06-11-1873, zoon van de burgemeester van Belfeld) komen overeen tegen een vergoeding van nummer te verwisselen. Schrijber die bij de loting in Roermond no. 13 trekt, treedt, indien dit noodzakelijk wordt, in de plaats van Janssen.

Aangezien het aandeel van de gemeente Belfeld in de lichte 1893 op 3 wordt vastgesteld en Janssen no. 2 heeft getrokken, is deze dienstplichtig.

Het vervolg: Peter Schrijber komt als militair in 1905 terug van Salitaga op Java. Joseph Janssen is dan al tot priester gewijd en kapelaan te Meijel.

De gemeente telt 6 (zes) straatlantaarns, die aan alle vereisten voldoen.

De gemeenteraad besluit m.i.v. 1893 weidegeld te gaan heffen. Ingezetenen van de gemeente mogen hun rundvee slechts op de gemeenteweilanden in het Meerlebroek laten grazen, tegen een jaarlijkse vergoeding van f 2,50 per stuk rundvee.

Nabij Schoonenburg vindt voor burgemeester Clercx van Maasbree een verkoop van bomen en hout plaats. Verkocht worden o.a. slagen dennenhout, spurriestaken en bonenstaken, 27 eiken en 78 esschebomen, waarbij enkele van ruim één meter omtrek.

F E B R U A R I 1893.

Openbare verkoop van een bijna nieuw huis door de erfgenamen Jakob Rijvers en Margaretha Heggens.

Bij Alfred Russel te Tegelen kan men inlichtingen verkrijgen over het kopen of huren van de weide genaamd "Klein Broekske".

Hoofdonderwijzer J.J. Trijbels vraagt een huishoudster uit de boerenstand, liefst van middelbare leeftijd.
Trijbels is sinds kort weduwnaar van Maria Agnes van Cleef.

Openbare verkoop van een huis en erf door Johan Bloemen.

De firma Houben & Steegh krijgt toestemming voor het aanleggen van een tramlijn om potaarde naar hun bedrijf te kunnen vervoeren.

M A A R T 1893.

Op de stierenkeuring te Baarlo behalen Jan Van Cruchten en Peter Van Tegelen (Mergelstraat) resp. de eerste en tweede premie. Van Cruchten biedt zijn bekroonde stier een week later al te koop aan. Een met de derde premie bekroonde stier van Verhaegh uit Baarlo brengt op een openbare veiling f 116 op.

Belfeld heeft voor de Nationale Militie 8 lotelingen en 1 vrijstelling.

Mr. Timmerman Jozef Wienforth vraagt 2 bekwame timmermans-knechten.

De gemeenteraad besluit het zangersgezelschap Concordia a.s. herfst een vergoeding van f 30,- uit de gemeentekas te geven ter dekking van de kosten van een standaard.

Er bestaan plannen voor het bouwen van een stationsgebouwtje der Staatsspoorwegen. De kosten worden begroot op f 1700,-.

W. H.

HUWELIJKSDISPENSATIES

Dat de huwelijksdispensaties een waardevolle bron kunnen vormen bij genealogisch onderzoek, merkte ik toen ik in mijn kwartierstaat enigszins vast zat met de voorouders van Joanna Nijssen, echtgenote van Silvester Sillen.

Via de huwelijksdispensatie tussen Silvester Sillen (de kleinzoon van bovengenoemde Silvester) en Agnes Heijnen 1764 te Swalmen, kwam ik het volgende te weten:

Theodora Bastian

x

1. Dionisi Nijssen

2. Henrico Heijnen

Domasum Nijssen

Sebastianus Heijnen

x

x

Agnes Hommen

Mechtildis Smeets

Joanna Nijssen

Jacobus Heijnen

x

x

Silvester Sillen

Sophia Wijnants

Albertus Sillen

Agnes Heijnen (bruid)

x

Cath. van Ooll

Silvester Sillen (bruidegom)

Het echtpaar Nijssen-Hommen vond ik weer terug in Maasniel.

Een ogenschijnlijk 'niet interessante' dispensatie levert dus toch heel wat aanknopingspunten voor verder onderzoek op!

Een schema met 4 generaties zorgt dan al gauw voor een flinke sprong terug in de tijd. Zeker voor Beesel waar de DTB-registers pas in 1714 beginnen zijn deze aanvullingen dan

uitermate welkom. Bovendien komen er meerdere namen in het schema voor als de verwantschap via moederszijde loopt.

Op het Rijksarchief te Maastricht zijn een groot aantal dispensaties in kopie aanwezig (m.n. uit de 18e eeuw), echter:

- a. niet alle dispensaties zijn bewaard gebleven;
- b. niet alle bewaard gebleven dispensaties bevatten schema's waarin de verwantschap tussen bruid en bruidegom staat aangegeven.

Uit Beesel en Swalmen bevatten o.a. de navolgende huwelijksdispensaties genealogische gegevens:

1715	Swalmen	Petrus Naus x Christina Spee
1764	Swalmen	Silvester Sillen x Agnes Heijnen
1767	Beesel	Joannes Hense x Catharina Bongarts
1774	Swalmen	Henricus Wijnen x Ida Sanders
1777	Beesel	Henricus Janssen x Wilhelmina Geerets
1783	Beesel	Gerardus Gerits x Agnes Jansen
1783	Beesel	Ludovicus Beckers x Petronella Nijemans
1783	Swalmen	Joannes Heijnen x Helena Heijnen
1788	Beesel	Godefridus Dorssers x Maria Reuvers
1792	Swalmen	Joannes Naus x Catharina Pijpers

Wim Hoezen

JAARVERSLAG WERKGROEP ARCHEOLOGIE 1992

De activiteiten van de werkgroep archeologie omvatten ook dit jaar weer een heel scala aan werkzaamheden.

Zo werd in de periode van januari t/m mei gewerkt aan de bouw van een maquette van een romeinse pannenoven, schaal 1:10.

Deze oven werd voor het eerst getoond op de pottenbakkersmarkt in Swalmen.

Ook dit jaar werden weer vele vondsten geregistreerd ten behoeve van de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek.

De opvallendste hiervan waren:

een reeds een twintigtal jaren geleden gevonden urn, een Lousberg bijl en vele glazen armbandfragmenten afkomstig van dezelfde vindplaats.

Om op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen en onderzoek in ons vakgebied werden lezingen en tentoonstellingen in Roermond en Venlo bezocht.

In 1992 vond geen uitgebreide opgraving plaats i.v.m. de noodzakelijke verhuizing van ons verenigingslokaal. Deze verhuizing werd aangegrepen om de nieuwe verenigingsruimte, eveneens in de voormalige basisschool 'De Roover', op te knappen.

Een tweede kleinere ruimte werd speciaal ingericht voor werkzaamheden van de werkgroep archeologie. Hier kunnen in de toekomst vondsten worden gerestaureerd, getekend en beschreven.

Overige activiteiten in chronologische volgorde:

Een reis naar Leiden werd op 4 januari ondernomen om informatie te achterhalen over de romeinse pannenovens te Swalmen.

Ten behoeve van de archeologische documentatie in ons lokaal, werden kopieën vervaardigd van het aanwezige archiefmateriaal over ons werkgebied.

Er werd deelgenomen aan de pottenbakkersmarkt in Swalmen tijdens de Pinksterdagen.

De presentatie van onze vereniging had nu betrekking op de romeinse bewoning en keramiek.

Hiervan werd een beeld gegeven door middel van vondsten en foto's van opgravingen.

Een aantal leden van de werkgroep ging zoals elk jaar een weekend naar een archeologisch interessante streek.

Dit jaar was gekozen voor de omgeving van Trier. Opvallend was het groot aantal romeinse gebouwen dat hier recent is gereconstrueerd.

Op zaterdag 25 juli 1992 vond een onderzoek plaats van een waterput in Boukoul. Deze put was reeds enkele maanden eerder ontdekt bij de herinrichting van het kerkplein.

Vastgesteld werd dat het hierbij ging om een achttiende-eeuwse huisput.

Belangrijke vondsten, die een datering van de put konden geven werden niet gedaan.

Een week later (1 augustus) werd naar aanleiding van een vondstmelding een onderzoek ingesteld naar de ligging van een romeins gebouw op de Schelkensberg in Belfeld.

Bij het rooien van een bosrand werden diverse pannenscherven en bronsresten ontdekt.

Evenals tijdens eerdere pogingen werden ook nu geen bewoningssporen (funderingen) van deze vermoedelijke villa aangetroffen.

Waarschijnlijk zijn deze verdwenen door het eeuwenlang gebruik als landbouwgrond en de ook nu nog plaatsvindende erosie.

Tenslotte werd op 28 november een veldkartering uitgevoerd op het Geloërveld te Belfeld.

Hiertoe werd besloten in verband met de toenemende bebouwing van dit terrein.

Gekeken werd of geen belangrijke archeologische vondstterreinen werden bedreigd. De velden die werden nagelopen leverden nauwelijks vondsten op. Toch zal bij nieuwbouwplannen een oogje in het zeil gehouden moeten worden.

Deze activiteit zal in de toekomst ook bij andere bouwprojekten in ons werkgebied nodig zijn.

W. Luys

JAARVERSLAG 1992

WERKGROEP VOOR WEGKRUISEN EN KAPELLEN

Het achter ons liggende jaar was een veelbesproken jaar. Een jaar, waarin veel te gebeuren stond, een jaar, waar we naar uitkeken. Het was allemaal te doen om de nieuwe kapel in Bussereind. De plannen om deze kapel te herbouwen waren reeds aktueel vóór het bestaan van onze werkgroep.

Bussereindse kapel

De eerste kapel van Bussereind dateert van vóór 1781. De laatste kapel werd het slachtoffer van een wegrekonstruktie in 1975.

De eerste verzoeken om financiële steun en een bouwvergunning richting gemeente dateren van 1990. Een smeekbrief van 29 januari 1991 om spoed te betrachten, mocht bij de gemeente geen effect hebben. Ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van de buurt Bussereind was de inzegening gepland. Natuurlijk moet alles volgens recht en regels geschieden. Het ging immers om een stenen gebouwtje, voor eeuwen bestemd.

Op 6 november 1991 hadden wij cijfers, die aangaven wat de financiën betrof.

Hieruit bleek, dat het mogelijk moest zijn de kapel te herbouwen, mits er een lokatie van $\pm 40 \text{ m}^2$ gratis beschikbaar werd gesteld en alle werkzaamheden door de werkgroep, of buurt Bussereind, werden uitgevoerd.

Wij stapten naar de gemeente met het verzoek, om een bedrag van f 9.864,- beschikbaar te willen stellen.

De uitkomst was, dat ons f 5.864,62 werd aangeboden.

Vanaf toen begonnen plannen werkelijkheid te worden.

In nauw overleg met het bestuur van de buurt Bussereind zijn tegen uitzonderingsprijzen goede materialen gekocht.

De bouwvergunning was binnen en het grote werk kon beginnen.

De familie Strous, eigenaar van de geplande lokatie had reeds de bouwkaavel gratis beschikbaar gesteld.

Om het tekort van de totale bouwkosten op te kunnen vangen, moest er actie komen, dat wil zeggen: 'n geld-inzamelactie.

Er werd een 'stenenactie' op touw gezet.

De inwoners van Beesel kunnen bouwstenen kopen, om op deze wijze bij de plannen betrokken te worden.

Op 12 maart wordt de stenenactie in 't Gazetje aangekondigd.

Op 15 maart worden stencils huis aan huis bezorgd. De actie gaat lopen.

De Rabobank koopt de eerste stenen, 500 stuks à f 0,50. Dat zijn dan de eerste f 250,—.

Het is geweldig om te zien, hoe Beesel zich inzet om het ontbrekende financiële gedeelte bijeen te brengen.

Op zaterdag 21 maart wordt de eerste spade in de grond gezet.

Een gunstig tijdstip, want wij gaan de lange dagen tegemoet.

Op 2 mei is de ruwbouw klaar en een kerkelijk vlaggetje troont trots op onze nieuwe kapel.

Dank zij het medeleven van de Beeselse gemeenschap, dank zij de loyale sponsoring van Beeselse bedrijven, en dank zij de vele werkuren van Bussereindse mensen, was de kapel binnen de gestelde termijn klaar. Er waren 9395 bouwstenen verkocht voor een bedrag van f 4.697,85.

Op 28 juni 1992 om 13.00 uur wordt de kapel ingezegend, terwijl de kanonschoten van de Beeselse schutterij weerklonken door ons Limburgse Landschap.

Aan dit schone Limburgse plekje is een verrijking toegevoegd: 'Ein schoeën kapel'.

Na het gereedkomen van de nieuwe kapel was een adempauze op zijn plaats. Doch, er is in 1992 nog meer gebeurd.

Mariakapel Ronckenstein

Op 7 september heb ik met P. Houwers de Mariakapel Ronckenstein leeggemaakt, om het houten interieur een beitsbeurt te kunnen geven.

Een houten interieur kost tijd en onderhoud.

Wegkruisen

Op 1 oktober zijn de wegkruisen aan de Bergerhofweg en het kruis in Rijkel onder handen genomen.

Twee maal schuren en twee maal beitsen was een goed recept.

Wij verkeerden in de veronderstelling, dat de buurt Rijkel het kruis op de driehoek deed verzorgen. Niets is minder waar.

Het korpus is ooit gepoetst, dat maakte indruk.

Aan het kruis is 10 jaar niets gedaan. In de dwarsbalken waren gaten van centimeters diep (houtrot).

De dwarsbalken en het kapje zijn nu met trespa afgedekt, zodat regen en wind geen verdere schade meer aan kunnen richten.

Door deze ingreep gaat het kruis weer minstens 15 jaar mee.

P.Houwers assisteerde bij dit werk. Hij was een uitstekend en vakkundig maatje. Nog eens bedankt, P.Houwers!

P.X.Dautzenberg

ROMEINSE SCULPTUUR IN ZUID-LIMBURG

Op de bodem van de Maas in Maastricht ligt een stenen dam van 80 bij 30 meter op de plaats, waar in de Romeinse tijd de eerste oversteek over de Maas is geweest. Deze dam bestaat uit honderden brokstukken van Romeinse beeldhouwwerken en Romeinse gebouwen uit Mosa Trajectum (Maastricht). Door stadsarcheoloog Titus Panhuysen is de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek uitgenodigd om ter plaatse een archeologisch onderwater-onderzoek te doen.

Vooruitlopend hierop kan men toch een aantal brokstukken met teksten en afbeeldingen bezichtigen. Op 4 januari 1993 werd nl. de archeologische afdeling op de tweede verdieping van het Bonnefantenmuseum in Maastricht gesloten. Dit met het oog op de ingebruikstelling van de nieuwe huisvesting op het Céramique-terrein. In de aanloop naar een nieuwe vaste opstelling zal op de eerste verdieping van het huidige museum een tentoonstelling te zien zijn van een twintigtal stukken uit de collectie Romeinse sculpturen.

De oudste fragmenten stammen uit de tweede helft van de 1e eeuw na Chr. Het zijn voorbeelden van de typisch Romeins-militaire stijl die zich in het Rijnland (m.n. in Keulen, Bonn en Mainz) sinds de verovering rond het begin van onze jaartelling had ontwikkeld.

Vanaf de tweede helft van de 2e eeuw kwamen regionale beeldhouwerstradities tot bloei, waarin naast

Romeins/Hellinistische ook duidelijk inheemse, Gallische, elementen te herkennen zijn. Ook blijkt uit de thematiek dat niet alleen voor de echt Romeinse elite, maar ook voor de geromaniseerde bevolking werd gewerkt. Waarschijnlijk werd het beeldhouwwerk niet ingevoerd, maar vervaardigd door rondreizende beeldhouwers.

Tot 18 april kunt U de tentoonstelling nog bezoeken.

W. Luys

NS-station in Reuver gered

REUVER - Het NS-station in het centrum van Reuver blijft behouden.

Dit is het resultaat van twee jaar intensief onderhandelen tussen de gemeente Beesel en de Nederlandse Spoorwegen. Het beeldbepalend gebouw uit 1863 wordt door de NS gerenoveerd. De gemeente knapt de bovenverdieping (een woning) op.

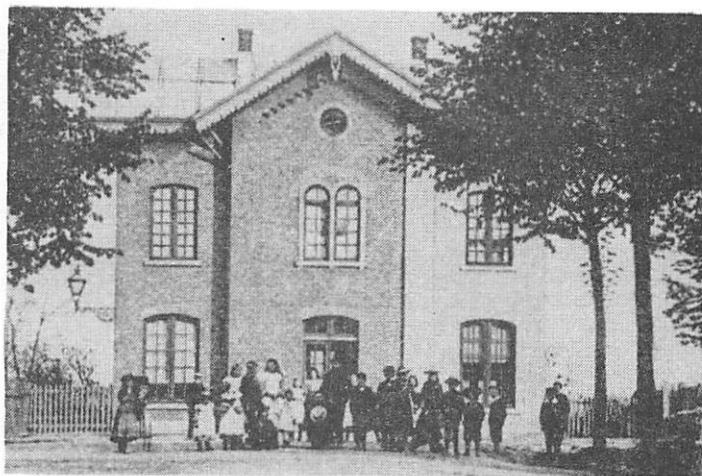
Dit deelde wethouder Verlijsdonk gisteravond de commissie ruimtelijk ordening mee. Volgens hem wordt over de verdeling van de kosten nog onderhandeld, maar zijn de NS positief over een renovatieplan. Zoals bekend wilden de Spoorwegen het in hun ogen ouderwetse en versleten station aanvankelijk het liefst slopen en ter plekke een nieuw bouwen. De gemeente, gesteund door de Stichting Behoud van Monumenten van Bedrijf en Techniek in het Zuiden, de Bond Heemschut, de heemkundekring in Beesel en de Stichting tot Behoud van Oude Spoorwegstations, heeft steeds gepleit voor behoud van het karakteristieke pand.

Verlijsdonk: „Het renovatieplan ligt nu op de tafel van de NS-directie. De NS willen het uitvoeren binnen het budget dat ze hadden staan voor de geplande nieuwbouw. Over de gemeentelijke bijdrage wordt nog onderhandeld”. Om welke bedragen het gaat, kon de wethouder gisteren niet zeggen.

HET REUVERSE STATION BEHOUDEN

In december 1992 kwam het definitieve bericht van de Nederlandse Spoorwegen binnen, dat men zich akkoord verklaarde met de uiteindelijke versie van de plannen tot behoud van het uit 1865 daterende station, zoals die door de Werkgroep station uiteindelijk gepresenteerd waren. Laatste struikelblok was nog de wijze waarop een en ander bouwkundig zou worden uitgevoerd.

Met deze toezegging kwam een einde aan een overleg met de Nederlandse Spoorwegen dat bijna 2 jaar geduurd heeft. Inzet van het overleg was de wens van de Reuverse gemeenschap om het station te Reuver te behouden enerzijds en de wens van de N.S. om het station te slopen en te vervangen door nieuwbouw anderzijds.

Nadat de heemkundevereniging er al diverse malen bij het gemeentebestuur van Beesel op had aangedrongen om het station te behouden in het kader van een op te stellen gemeentelijke monumentenlijst, werd gezien het feit dat

sloopplannen van de N.S. concretere vormen begonnen aan te nemen, door het gemeentebestuur actie ondernemen. Op 22-04-1991 werd onze voorzitter benaderd met de vraag of de heemkundevereniging actief wilde deelnemen in een werkgroep die tot doel had: het behoud van het station te Reuver. Naast het gemeentebestuur en de heemkundevereniging, nam hieraan ook deel de bond Heemschut. Het initiatief voor het oprichten van de werkgroep kwam van de heer Nuytens, destijds burgemeester van de gemeente Beesel, die ook in de besluitvorming een zeer actieve rol heeft gespeeld. Onze vertegenwoordiging bestond in de afvaardiging van Piet Killaars, die vooral op financieel gebied de nodige ideeën kon aandragen, want zoals altijd draaide het vooral om de centen. In januari 1992 dreigden de besprekingen vast te lopen. N.S. liet toen weten dat renovatie veel duurder was dan nieuwbouw. Gesproken werd over een extra bedrag van 150.000 tot 200.000 gulden. Daarop deed de gemeente een eindbod: zij zou een aannemer zoeken die bereid was de renovatie voor een maximumbedrag uit te voeren. N.S. zouden dit maximum bepalen. Na zeer uitvoerig overleg met de nodige hobbels is het dan uiteindelijk gelukt en kan het station behouden blijven. De Reuverse aannemer Habets is bereid gevonden het station op te knappen. Er is een plan en een begroting gemaakt.

Het ligt in de bedoeling dat de renovatie nog in het jaar 1993 ter hand wordt genomen.

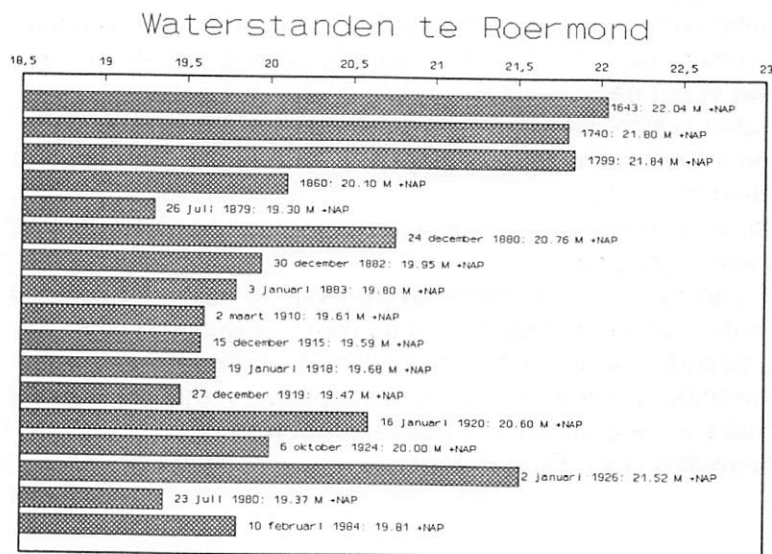
De gemeente zal een bijdrage leveren van 30 mille, dat gehaald zal worden uit een pot stads- en dorpsvernieuwing. Tevens zal de gemeente garant moeten staan voor de exploitatie van de bovenwoning. Deze wordt na de opknappbeurt verhuurd. Over de exploitatie is de gemeente in gesprek met woningbouwvereniging Beesel-Reuver.

W. Luys

HOOG WATER IN ASSELT EN SWALMEN IN 1740

In januari 1993 hebben we allemaal weer eens mee kunnen maken dat de Maas buiten haar oevers trad. Gelukkig is de schade deze keer meegevallen, maar we weten allemaal dat het wel eens anders is geweest. Ouderen onder ons kunnen zich zeker de overstroming uit 1926 nog herinneren. Deze veroorzaakte nogal flinke schade. Het water stond toen in Swalmen tot aan de St. Lambertuskerk en in Belfeld kon men zelfs door de kerk roeien. Hierover is reeds in jaarboek 1986 een hele fotoserie verschenen.

Ook eerder richtte de Maas behoorlijk wat schade aan. Zo stond het water in 1740 nog eens 30 cm hoger dan in 1926 en in 1643 (de hoogste waterstand die ooit werd gemeten) zelfs 50 cm hoger dan in 1926. In vergelijking met het hoog water van 1984 zelfs 2 meter hoger. Zie bijgaand staatje.

Onlangs kwamen we in het schepenbankarchief van Swalmen een archiefstuk tegen over overstromingen in Swalmen en Asselt in 1740. De vertaling van de inhoud wil ik u niet onthouden.

Op verzoek van de geëerfden en geregeerden van Swalmen en Asselt vervoegden zich de schepenen van de heerlijkheid Cruchten op 16 februari 1741 in Swalmen en Asselt om de door de overstromingen van de Maas en de Swalm geleden schade te bekijken en op te nemen.
Hierbij constateerden zij dat:

Ten eersten den schade tot Middelhoven alwaer vijf huysen geruineert ende ten deele ingeslaegen (ingevallen), het landt het Haastert genoemt groot ongevher viertigh morgen uyt gespuylt, overdreven mit sandt en steenen, en vervolgens niet ackerbaer.

Ten tweeden gesien den schade tot Wyler, alwaer negen huiysen beschaedight, de vruchten in de schuyre ondergelopen, de fouragerie en brandt teenemael geruineert.

Ten derden het adelijck huys Baexhoeve onder Swalmen gelegen, sustineert men wel vijf honderdt vijftigh pattacons schaede geleden te hebben.

Ten vierden den weert tusschen de Maes ende der Swalm gelegen groot omtrent hondert morgen, soodanigh de velden bedorven dat eenige jaeren niet sal syn ackerbaer.

Ten vijften Den Aenwasch en Bieswert, en daer neffens gelegene weyden voor een groot deel afgedreven ende meereste met sandt en steenen overdeekt.

Ten zesden gesien verders het velt genoemt de Swaere Ohe groot vijftigh morgen. Insgelijcks totaliter bedorven met sandt en steenen overloopen, sonder te connen bemercken dat het is ackerlandt.

Ten zevenden gesien het velt de Lichte Ohe groot ongheveer twee hondert morgens, teenemael geruineert als vooren.

Ten achtsten tot Asselt gesien vele huijsen omtrent de kercke ten deele wegh gespoelt ende geruineert.

Ten negenden de parochiaele Kercke tot Asselt is geïnuundeert geweest, waardoor de fondamenten van de kercke muijre syn gesoncken ende de graeven ingevallen, waardoor men met reden vreest dat de selve soude connen om verre vallen.

Ten tienden het velt het Gewit genoemd groot 160 morgen is gelijk de voorige geheel overdeekt met sandt en steenen ende niet ackerbaer.

Ten elfden de weijde ende hoijbaenden tot Asselt omtrent 100 morgen voor een groot deel door de Maese afgespoelt, de meereste met sandt overdeekt.

Ten twaalfden de Hof Beckerhof geïnuundeert geweest sijnde. Volgens verclaeren van den pachter is bedorven in de schuyre sestigh malder vruchten.

Aldus verclaeren wij warachtigh alles te syne het geene hier boven is geparticuleert (gespecificeerd) ende dit onder onse eede in aanvanck onser officie gedaen tot Swalmen op dato als boven.

Of er schadevergoedingen zijn uitgekeerd is niet bekend.
Verzekeringen bestonden er toen nog niet en vaak moest dan
ook een beroep worden gedaan op de in die tijd toch al danig
aangesproken gemeentekas.

W. Luys

DE BURGEMEESTER VAN BEESEL BERICHT...

Bij het zoeken naar oude gegevens kan ook de briefwisseling van bijvoorbeeld de burgemeester interessante gegevens opleveren. Onderstaande notities geven hiervan een voorbeeld. Meer voorbeelden vindt u in enkele klappers die sinds enkele maanden in het verenigingslokaal ter inzage liggen.

10 januari 1840

BEESEL – De kerkklok is weggehaald en op de pastorie geplaatst, zodat nu alles uit het oude kerkgebouw is geruimd. De burgemeester hoopt dat snel orders komen om het gebouw af te breken.

G.A.Beesel: Oud Archief, inv.nr. 181/1147

20 januari 1840

BEESEL – Er is onduidelijkheid over de vraag wie moet opkomen voor de sloopkosten van de kerk te Beesel.

G.A.Beesel: Oud Archief, inv.nr. 181/1149

31 januari 1840

BEESEL-REUVER – De gemeente Beesel heeft in 1828 200 gulden beschikbaar gesteld voor de weg Maastricht-Nijmegen, met de opmerking dat de gemeente reeds een stenen brug genaamd Schelkesbeeksbrugge gemaakt heeft, die met de daarbij horende dijk f 412,32 heeft gekost, exclusief de karrevrachten en handdiensten.

Tevens vermelding van een barriere tussen Swalmen en de Roversche Heide, op Swalmens grondgebied gelegen (= tol?).

G.A.Beesel: Oud Archief, inv.nr. 181/1151

Bezoek aan heemkundekring "ECHTER LANDJ"

Op zaterdag 22 mei a.s. brengen we als vereniging een bezoek aan heemkunde kring "Echter Landj".

Het programma voor deze dag ziet er als volgt uit:

- 13.00 – Ontvangst en welkomstwoord door de voorzitter van de heemkundekring "Echter Landj", in de raadzaal van het oude stadhuis, Plats 1, te Echt.
- 13.45 – Per auto naar het oude vestingstadje Stevensweert.
- 14.00 – Bezoek aan het museum; hier is een tentoonstelling ingericht over de historie van Stevensweert. De expositie wordt ingeleid met het vertonen van een videoband over de historie van het 'Eiland in de Maas'
 - Bezoek aan de St.-Stephanuskerk. Hierin bevinden zich twee gebrandschilderde ramen van Charles Eyck; ze behoren tot het beste werk van deze beroemde kunstenaar.
 - Wandeling door de oude kern van het vestingstadje.
- 16.30 – Sluiting van de bijeenkomst.

De bijeenkomst zal ook bij eventueel minder goed weer doorgaan. We hopen veel belangstellenden te mogen begroeten.

- Route:
- Bij de afslag (A2) St.-Joost de Rijksweg blijven volgen richting Echt.
 - Na de spoorlijn Roermond-Sittard de 2e verharde weg rechtsaf (Wilhelminalaan); deze blijven volgen over spoorlijn tot aan de St.-Landricuskerk. Hier is voldoende parkeergelegenheid.
 - Vanaf de parkeerplaats is het maar enkele minuten lopen naar het oude stadhuis op de Plats.